

[Formanden.]

Mit Forslag vil gaa ud paa, at Sagen undergives to Behandlinger nærmest efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling.

Afgørelsen heraf vil komme paa Dagsordenen for et senere Møde.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkenes Helligdage samt Grundlovsdagen har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angaaende den af Statsrevisorerne afgivne Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1933—34 har afgivet Betænkning. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 340; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1025).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Tingets Samtykke udkræves, for at denne anden Behandling kan foregaa i indeværende Møde; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jepsen Christensen): Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger om den foreliggende Sag, idet der i Udvalgets Betænkning er givet saa fyldige og detaljerede Oplysninger om Udvalgets Arbejde og Lovforslagets Indhold, at det ikke er nødvendigt at knytte ret mange Bemærkninger dertil.

Naar der denne Gang foreligger saa uforholdsmæssig mange Tilføjelser til det oprindeligt fremsatte Lovforslag, refererer dette sig — som det ogsaa er angivet i Betænkningen — til den højtærede Indenrigsministeres Udtalelser ved Lovforslagets Fremsettelse om, at man vilde se at komme til Bunds i de mange Ansøgninger, der har ligget uafgjorte fra tidligere Aar paa Grund af Udarbejdelsen af de nye Regler, vi blev enige om i Fjor. Efter Vedtagelsen af disse

Regler har de paagældende Ansøgninger været udsendt til fornyet Undersøgelse af vedkommende Myndigheder, og da Tilføjelserne til Lovforslaget omfatter ikke færre end 509 Personer, vil man forstaa, at Udførelsen af dette Arbejde har medvirket til, at Lovforslaget først kommer frem til anden Behandling paa dette forholdsvis sene Tidspunkt af Rigsdagssamlingen. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at vi fra Udvalgets Side har behandlet Stoffet omgaaende, saa snart det var færdigt fra Indenrigsministeriet.

Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2. Enkelte Medlemmer har spurgt mig, hvad Udtrykket: „Med Betingelse“ betyder, og hvorfor man overhovedet tager nogen med, som man ikke ubetinget kan tage paa staaende Fod. Jeg skal herom oplyse, at Ordene „Med Betingelse“ i Virkeligheden kun er Udtryk for, at de paagældendes danske Indfødsret først kan træde i Kraft, efter at de er blevet løst fra deres hidtidige Statsborgerforhold, saaledes at de ikke opnaar Statsborgerret i to Lande. Andet og mere ligger der ikke i dette Udtryk. Det betyder altsaa ikke, at man tager nogen med paa Prøve eller noget i den Retning.

Det er interessant at lægge Mærke til, at omkring 70 pCt af de paa Lovforslaget optagne Personer bor i Hovedstaden eller dens nærmeste Omegn, altsaa søger til Centrum i vort Land. Om dette just er en særlig heldig Udvikling, kan der vist være delte Meninger om. Men hvis vi skal ind paa en stærkere Begrænsning af Tilgangen til de aarlige Indfødsretslove, maa man tænke paa at foretage denne Begrænsning paa et meget tidligere Tidspunkt, nemlig paa det Tidspunkt, da Udlændingene indvandrer her til Landet, og det er ikke et Omraade, hvor Rigsdagens Udvalg kan gribe synderligt ind. Naar der bliver stillet Forslag om Naturalisation, altsaa om Optagelse paa de aarlige Indfødsretslove, har de paagældende Udlændinge, bortset fra Skandinaver, allerede været her i Landet i mindst 15 Aar, og nogle meget længere; idet Oprindelsen til de mange Ansøgninger om Indfødsret jo stammer fra det Tidspunkt, da vedkommende kom ind i Landet. I tidligere Tid har man ikke haft nogen stærk Kontrol med Indvandringen, i Nutiden har man det derimod i alle Lande og vil ogsaa fra dansk Side kunne have Haand i Hanke dermed, saa at vi eventuelt paa et senere Tidspunkt ikke faar saa mange at optage paa de aarlige Indfødsretslove.